Súd:	Mestský súd Bratislava III
Spisová značka:	B1-33Cb/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6119309693
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Moťovská Dobošová
ECLI:	ECLI:SK:MSBA3:2024:6119309693.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Moťovskou Dobošovou v spore žalobcu: MED - ART, spol. s r.o., so sídlom Hornočermánska 4, Nitra 949 01, IČO: 34 113 924, právne zastúpeného: Mgr. Peter Mesároš, advokát, so sídlom Bottova 34, 949 01 Nitra, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava 816 23, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 20.593,59 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 13 000 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 13 000 EUR od 02. 07. 2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamieta.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 26,26 % o výške, ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 20.593,59 EUR s úrokom z omeškania, titulom nároku na náhradu škody. Predmetná škoda mala vzniknúť protiprávnym konaním žalovaného, ktorý nemal konať v súlade so svojimi povinnosťami poisťovateľa, čím spôsobil náklady žalobcu na odmenu právneho zástupcu v predchádzajúcom súdnom konaní ako aj trovy súdneho a exekučného konania. Zároveň žalovaný neuhradil žalobcovi ani finančné prostriedky, ktoré vyplatil poškodeným titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Po vykonaní dokazovania bolo vo veci rozhodnuté tak že, Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 33Cb/122/2019 - 162 výrokom I. zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 16.496,77 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 12.06.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. zamietol zvyšnú časť žaloby žalobcu a výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,9% s poukazom na ustanovenia § 255 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, § 4 ods. 2, § 11 ods. 6, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých záklonov, § 106 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, ods. 8, § 13a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Žalovaný podal proti predmetnému rozsudku odvolanie.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1Cob/12/2019 - 201 zo dňa 24.11.2023 rozhodol o odvolaní žalovaného proti vyššie uvedenému rozsudku tak, že prvoinštančný rozsudok zrušil a vec vrátil

tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia uviedol nasledovné skutočnosti. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie nárok žalobcu posúdil v celom rozsahu ako nárok na náhradu škody a z uvedeného dôvodu otázku premlčania posudzoval iba podľa § 106 OZ. Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že bolo potrebné rozlíšiť nárok žalobcu, a to na nárok na náhradu škody (náklady vzniknuté žalobcovi v konaní, kde sa prejednávala nemajetková ujma) a nárok na refundáciu toho, čo žalobca ako škodca uhradil pozostalým. Odvolací súd ďalej podotkol, že otázka legitimácie žalovaného na úhradu škody spočívajúcej v nemajetkovej ujme pozostalých bola predmetom posudzovania v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013, kde bolo právoplatne rozhodnuté tak o dôvodnosti nároku, ako aj o výške nároku pozostalých. Predmetom tohto konania je tak nárok žalobcu, ktorý ako škodca uhradil náhradu nemajetkovej ujmy priamo pozostalým a v tomto konaní požaduje od žalovaného náhradu tohto plnenia, nakoľko na tieto účely mal uzatvorené PZP. Žalobca si celý nárok uplatnil v konaní ako nárok na náhradu škody, s čím sa odvolací súd nestotožnil, nakoľko mal za zrejmé, že v súvislosti s úhradou nárokov pozostalých sa jedná o regresný nárok. Následne konštatoval, že okrem náhrady nemajetkovej ujmy žalobca požaduje tiež náhradu trov, ktoré vznikli priamo žalobcovi v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013 a s ním súvisiacim odvolacím a dovolacím konaním. Preto aj otázku žalovaným vznesenej námietky premlčania bolo potrebné posudzovať pre každý z nárokov samostatne, pričom však právne posúdil, že námietka žalovaného v otázke premlčania žalobného nároku pri jeho obidvoch častiach je v celom rozsahu nedôvodná. Ďalej však odvolací súd ustálil, že súd prvej inštancie pochybil v právnom posúdení regresnej časti uplatneného nároku, keď s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti nárok žalobcu nie je ako celok možné subsumovať pod nárok z PZP, ale nárok žalobcu bolo potrebné v časti posúdiť ako regresný nárok vyplývajúci zo zmluvy o PZP č. XXXXXXXXXX/XXX a v nadväznosti na to určiť, či žalobcovi v zmysle uzatvorenej zmluvy o PZP tento nárok patril v rozsahu, v akom si ho žalobca v danom konaní uplatnil. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie žiadnym relevantným spôsobom nezdôvodnil priznanie predmetného regresného nároku v plnej žalobcom uplatňovanej výške vrátane súm súvisiacich výlučne s vykonaním exekúcie. Záver prijatý súdom prvej inštancie, že trovy exekučného konania boli uplatnené dôvodne, z vykonaného dokazovania nevyplýva a súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy povinnosti žalobcu vyplývajúce mu z právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/287/2013 a tiež z jeho zodpovednosti za spôsobenú škodu. Odvolací súd zároveň uviedol, že súčasťou spisu nie je poistná zmluva č. XXXXXXXXXX/XXX a jej neoddeliteľné súčasti, v dôsledku čoho odvolací súd ani nemal možnosť podrobiť riadnemu odvolaciemu prieskumu opodstatnenosť žalobcom uplatňovaného regresného nároku. Čo sa týka nároku žalobcu na úhradu trov právneho zastúpenia a trov konania vzniknutých žalobcovi v konaní pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 14C/287/2013, mal odvolací súd za to, že podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o PZP má poistený (žalobca) právo, aby poisťovateľ (žalovaný) za neho uhradil poškodenému (pozostalým) náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov, teda nie aby tieto poisťovateľ nahrádzal žalobcovi ako škodcovi a povinnému plniť z titulu jeho vlastnej zodpovednosti za škodu. Zároveň podľa názoru odvolacieho súdu v nároku na úhradu vlastných nákladov žalobcu v konaní sp. zn. 14C/287/2013 súd prvej inštancie bez ďalšieho prijal záver o účelnosti týchto nákladov, avšak bez skúmania vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi jej vznikom a porušením povinnosti žalobcu. Navyše podotkol, že v prípade nákladov na súdny poplatok vo výške 316,- eur absentoval pre rozhodnutie akýkoľvek právny titul, keďže samotná povinnosť zaplatiť tento súdny poplatok bola zrušená rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Cob/267/2016, preto ani nie je zrejmé, na základe akého právneho titulu by takéto náklady mali vzniknúť žalobcovi. Odvolací súd uzavrel, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nároku žalobcu súd prvej inštancie nevykonal a následne nevyhodnotil dokazovanie v otázke uplatneného regresného nároku a v otázke relevantného posúdenia výšky uplatneného nároku, a to nielen vo vzťahu k už existujúcim skutkovým tvrdeniam strán sporu, ale aj prípadným vyžiadaním ďalších skutkových tvrdení sporových strán za účelom zistenia podstatných a rozhodujúcich skutočností postupom podľa § 150 ods. 2 CSP a na ne nadväzujúcich označených a predložených listinných dôkazov, a to predovšetkým vo vzťahu k poistnej zmluve č. XXXXXXXXXX/XXX a k nej patriacim poistným podmienkam, čo je nevyhnutné vo vzťahu k ustáleniu výšky regresného nároku. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bolo vykonať dokazovanie vo vyššie naznačenom smere za účelom riadneho zistenia skutkového a právneho stavu veci s tým, že súd prvej inštancie bude pri opätovnom posudzovaní žalobou uplatneného nároku vychádzať z vyššie uvedených záverov ustálených odvolacím súdom.

3. Na základe záverov uvedených v kasačnom uznesení, súd prípisom zo dňa 19.01.2024 vyzval žalobcu na doloženie poistnej zmluvy a všeobecných poistných podmienok (VPP). Žalobca dňa 01. 03. 2024 súdu doručil podanie, ktorého obsahom bola poistná zmluva XXXXXXXXXX/XXX a jej dodatok. Zároveň

uviedol, že VPP nemá k dispozícii. Súd preto vyzval žalovaného na doloženie VPP, ktorý tak spravil podaním zo dňa 14.03.2024.

4. Súd v sporovom konaní vykonal dňa 05. 09. 2024 pojednávanie. Na pojednávaní predniesli svoju argumentáciu zástupcovia sporových strán, pričom sa pridržali svojich doterajších podaní. Nad rámec zástupca žalobcu uviedol, že rešpektuje rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a s výnimkou sumy 316 € za súdny poplatok, má za to, že nárok, ktorý v tomto konaní vzniesli je dôvodný. Čo sa týka trov exekučného konania tieto mali vzniknúť výlučne z dôvodu nekonania žalovaného, ktorý neplnil napriek právoplatným rozhodnutiam a dokonca ani keď bol zamietnutý návrh na odklad vykonateľnosti. Uviedol, že žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou tak, aby sa nezvyšovali trovy exekučného konania. Čo sa týka trov za zastupovanie v súdnom konaní, pridržal sa doterajších vyjadrení. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, nie je rozhodujúce či tieto boli uhradené, pohľadávka vznikla. Právny zástupca žalovaného k veci uviedol, že netrvá na námietke premlčania a to s ohľadom na závery zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Mal za to, že odvolací súd dal s výnimkou otázky premlčania za pravdu jeho argumentácii. Podotkol, že rovnako ako žalovaný dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná nad rámec nároku priznaného súdom - t. j. 13.000 €. Poukázal na skutočnosť, že aj žalobca bol s rozhodnutím súdu právoplatne zaviazaný uhradiť istinu, čo neurobil. Čo sa týka trov zastúpenia v pôvodnom konaní odkázal na odsek 21 zrušujúceho uznesenia.

5. Súd vykonal dokazovanie v súlade s § 204 CSP oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré sú založené v spise a ich obsah nebol spochybnený. V rámci dokazovania na pojednávaniach boli vykonané prednesy strán.

6. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ,,CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7. Podľa článku 15 odsek 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

8. Podľa článku 15 odsek 2 CSP žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

9. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

10. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

11. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

12. Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 216 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

14. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „z. o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

16. Podľa § 4 ods. 2 z. o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.

17. Podľa § 4 ods. 4 z. o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ,,OZ“) pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

21. Podľa § 420 ods. 1 každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

22. Podľa čl. VIII ods. 2 písm. a) všeobecných poistných podmienok poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 3636 limit poistného plnenia z jednej škodovej udalosti musí byť najmenej: 19 miliónov Sk za škodu podľa čl. I ods. 2 písm. a), na každého zraneného alebo usmrteného.

23. Podľa čl. VIII ods. 10 všeobecných poistných podmienok poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. XXXX pokiaľ poistený nahradil poškodenému škodu alebo jej časť priamo, má právo, aby mu ju KOOPERATIVA nahradila, a to v rozsahu a do výšky, v akej by bola povinná za poisteného náhradu škody poskytnúť.

24. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zverejneného v Zbierke rozhodnutí pod č. R37/2022: Poistený má voči poisťovateľovi právo na náhradu toho, čo z titulu jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (§ 427 Občianskeho zákonníka) ako zodpovedný subjekt uhradil poškodenému (regresný nárok poisteného voči poisťovateľovi, ktorý neplnil poškodenému, hoci plniť mal), avšak maximálne do výšky, v akej bol poisťovateľ povinný uhradiť náhradu škody poškodenému, a to vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe (§ 101 Občianskeho zákonníka), ktorá začína plynúť odo dňa nasledujúceho po uhradení náhrady škody poškodenému.

25. Súd mal na základe vykonaného dokazovania za nesporné, že žalobca a žalovaný spolu uzavreli poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX/XXX v znení jej dodatkov a VPP. Zároveň bolo nesporné, že počas jej trvania došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej došlo k úmrtiu. Zároveň bolo nesporné, že pozostalí si uplatnili nárok na náhradu škody spočívajúcej v nemajetkovej ujme voči žalobcovi a žalovanému a o ich nároku bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/287/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/267/2016. Žalobca a žalovaný boli zaviazaní k úhrade sumy 10.000,- eur a sumy 3.000,- eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého zo žalovaných. Žalovaný nesporoval ani skutočnosť, že predmetné nároky boli v rámci exekučného konania uhradené žalobcom. Sporným ostala oprávnenosť žalobcom uplatneného nároku, pričom vo vzťahu k vyplatenej nemajetkovej ujme žalovaný argumentoval premlčaním regresného nároku a vo vzťahu k exekučným nákladom aj ich neoprávneným uplatnením. Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na náhradu škody (spočívajúcom v nutnosti úhrady trov súdneho konania a aj vlastných trov právneho zastúpenia), tento žalovaný spochybňoval v celku a považoval ho za neexistujúci.

26. S ohľadom na procesný priebeh konania, považuje súd za nutné úvodom odôvodnenia konštatovať nasledovné skutočnosti. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 389 CSP (ako tomu bolo v prejednávanom konaní) a vec mu vráti na ďalšie konanie, je súd prvej inštancie viazaný záväzným právnym názorom vyjadreným odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení. Pre konanie po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom platí bezvýnimočne zásada viazanosti a podriadenosti súdu prvej inštancie právnym názorom vysloveným odvolacím súdom. Predmetná námietka súvisí s tzv. kasačnou (inštančnou) záväznosťou rozhodnutia vyššieho súdu pre súd, ktorému sa vracia na ďalšie konanie. Pokiaľ má fungovať justičný systém, musí byť táto viazanosť reflektovaná len bezpodmienečným rešpektovaním rozhodnutia najvyššieho súdu. Len výnimočne sa táto viazanosť právnym názorom neuplatní napríklad v prípade zmeny v skutkových zisteniach, ktoré tvorili základ zrušujúceho aj zrušovaného rozhodnutia, alebo v prípade zmeny právnej úpravy, ku ktorej došlo po zrušovacom rozhodnutí, ale pred opätovným rozhodnutím odvolacieho súdu; nie je tiež vylúčené, že súd prvej inštancie rozhodne inak aj z dôvodu zásadného judikatórneho posunu reflektujúc niektoré rozhodnutie Európskeho súdneho dvora, alebo Európskeho súdu pre ľudské práva alebo ústavného súdu alebo dovolacieho súdu v otázke, ktorá v čase rozhodovania dovolacieho súdu nebola celkom uspokojivo vyriešená. „Viazanosť právnym názorom vyjadreným v kasačnom rozhodnutí inštančne vyššieho súdu ... vyplýva zo zmyslu kasácie v právnom poriadku“ (k tomu viď publikáciu Bobek, Kühn a kol.: Judikatura a právní argumentace, Vydavatelství Auditorium, Praha, 2013, str. 104). Viazanosť súdu nižšieho stupňa právnym názorom súdu vyššieho stupňa je zároveň vykonaním ústavného princípu práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces, ktorého je integrálnou súčasťou (NS SR 3Cdo/77/2017).

27. V čase od rozhodnutia odvolacieho súdu po vydanie tohto rozsudku nenastala žiadna skutočnosť, ktorá by umožňovala súdu odkloniť sa od záväzného právneho názoru odvolacieho súdu. Nedošlo k (pre rozhodnutie) podstatnej zmene právnej úpravy a ani k zásadnému judikatórnemu posunu, ktorý by bol aplikovateľný na prejednávanú vec. Podľa názoru súdu nenastali ani také zmeny v skutkových zisteniach, ktoré tvorili základ zrušujúceho aj zrušovaného rozhodnutia, ktoré by odôvodňovali neuplatnenie viazanosti právnym názorom vyjadreným v kasačnom rozhodnutí. Súd sa z uvedených dôvodov cíti v plnej miere viazaný právnymi názormi uvedenými v uznesení odvolacieho súdu č. k. 1Cob/12/2022 - 201 zo dňa 24.11.2023.

28. Na základe ustálenej judikatúry, ako aj kasačného rozhodnutia, je nutné uplatnený nárok rozdeliť na niekoľko častí. Súd sa v prvom rade zaoberal tzv. regresným nárok žalobcu (poisteného) voči žalovanému (poisťovateľovi), ktorý mal vzniknúť zaplatením nemajetkovej ujmy poškodeným priamo žalobcom. Vo vzťahu k tejto časti nároku žalovaný uplatnil námietku premlčania a považoval regresný nárok žalobcu za súdne nevymáhateľný. Súd sa s námietkou premlčania nestotožnil. V zhode s odvolacím súdom je potrebné konštatovať, že právo žalobcu ako škodcu voči žalovanému ako poisťovateľovi, t.j. právo na regresný nárok, sa premlčuje vo všeobecnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ (R37/2022). Okamih, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát, je v danom prípade určený právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre (09.08.2017, resp. 15.08.2017) a teda podaním žaloby na súd dňa 11.06.2019 žalobca uplatnil regresný nárok pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Námietka premlčania preto neobstojí.

29. Čo sa týka samotného posúdenia regresného nároku, tak súd podotýka, že žalobca má v zmysle zákonnej úpravy poistenia jeho zodpovednosti za škodu nárok, aby v zmysle uzavretej poistnej zmluvy o PZP žalovaný ako poisťovateľ za neho nahradil poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. Podstatným vo vzťahu žalobca a žalovaný je práve dohodnutý poistný vzťah (zákonné i zmluvné poistné podmienky), pretože ten limituje nielen rozsah povinnosti žalovaného voči pozostalým, ale aj možnosti odmietnutia plnenia a tiež rozsah prípadného regresného nároku žalobcu. Je potrebné uviesť, že plnenie poisťovateľa voči poistenému, ktorý uhradil sám náhradu škody poškodenému, nemusí byť v konečnom dôsledku v rovnakej výške, v akej žalobca uhradil náhradu škody pozostalým. Žalobca si ako regresný nárok uplatnil sumu 14.899,59 eur, teda celú sumu, ktorú uhradil v rámci exekúcie 330Ex269/18. Súd sa s takto uplatneným regresným nárok stotožnil len z časti, keď žalobcovi priznal len náhradu regresného nároku v sume 13 000 EUR (s príslušenstvom), pričom nepriznal sumu 1 899,59 EUR.

30. V súvislosti s nepriznanou časťou regresného nároku súd uvádza, že je nesporné, že žalobca bol právoplatnými rozhodnutiami súdov, ako žalovaný, zaviazaný k úhrade 13 000 EUR poškodeným osobám. Mal judikovanú povinnosť túto sumu v paričnej lehote zaplatiť, pričom na tomto konštatovaní

nemení nič skutočnosť, že k tejto povinnosti bol solidárne zaviazaný aj žalovaný (v tomto konaní). Žalobca teda konal protiprávne (nesplnil svoj záväzok), následkom čoho bola nutnosť iniciovania exekučného konania zo strany poškodených, pričom s exekučným konaním boli spojené ďalšie náklady vo výške 1 899,59 EUR, ktoré si žalobca uplatňuje proti žalovanému. Tieto exekučné náklady nemôžu tvoriť súčasť priznaného regresného nároku, pretože boli spôsobené protiprávnym konaním žalobcu, z ktorého nemôže mať úžitok. Opačný záver súdu, by bol v priamom rozpore s kasačným rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý rovnako konštatoval, že dôvodnosť priznania regresného nároku vrátane exekučných nákladov z vykonaného dokazovania nevyplýva a je nutné vziať do úvahy povinnosti žalobcu vyplývajúce mu z právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 14C/287/2013 a tiež z jeho zodpovednosti za spôsobenú škodu.

31. Naproti tomu, súd vyhodnotil, že uplatnený regresný nárok v časti 13 000 EUR je dôvodný. Pri ustálení tohto záveru sa riadil pokynmi odvolacieho súdu a do konania zabezpečil od sporových strán listinné dôkazy - poistnú zmluva č. XXXXXXXXXX/XXX a všeobecné poistné podmienky poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla č. 3636. Ako bolo uvedené vyššie z čl. VIII ods. 10 vyplýva, že pokiaľ poistený nahradil poškodenému škodu alebo jej časť priamo, má právo, aby mu ju KOOPERATIVA (žalovaný) nahradila, a to v rozsahu a do výšky, v akej by bola povinná za poisteného náhradu škody poskytnúť. Zároveň z čl. VIII ods. 2 písm. a) VPP vyplýva, že minimálne poistné krytie z dojednanej PZP bolo 19 miliónov Sk, čo (bez potreby presnejšieho prepočtu) mnohonásobne prevyšuje časť priznaného regresného nároku v sume 13 000 EUR. Súd len pre úplnosť pripomína, že ustálenou judikatúrou bolo nepochybne judikované, že povinné zmluvné poistenie sa vzťahuje aj na úhradu nemajetkovej ujmy poškodeným, ktorá bola spôsobená pri prevádzke poisteného motorového vozidla (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 6MCdo/1/2016), pričom poisťovňa je aktívne vecne legitimovaná pri jej uplatňovaní. Súd má teda za to, že v prejednávanom konaní boli splnené všetky podmienky na priznanie regresného nároku žalobcovi a to v rozsahu súdnymi rozhodnutiami priznanou čiastkou 13 000 EUR. Žalobca mal v rozhodnom čase (poistnej udalosti) uzatvorené platné PZP so žalovaným. Následne žalobca ako poistený nahradil poškodenému škodu priamo a teda vzniklo mu právo, aby mu ju (žalovaný) nahradil, a to v rozsahu a do výšky, v akej by bol povinný za poisteného náhradu škody poskytnúť. Čo sa týka rozsahu a výšky, tak žalovaný by bol (a v istom čase aj reálne bol, kým jeho povinnosť voči poškodeným v dôsledku žalobcovej úhrady nezanikla) povinný na úhradu práve vo výške 13 000 EUR, ktorá bola určená právoplatnými rozsudkami súdov. Nemožno teda v žiadnom prípade namietať, že by sa jednalo o excesívnu výšku náhrady, ktorú by poskytol žalobca z vlastnej vôle. Napokon žalovaný túto časť regresného nároku (13 000 EUR) po kasačnom rozhodnutí už viac výslovne nesporoval keď uviedol, že žaloba je nedôvodná nad rámec nároku 13.000 €. Z uvedených dôvodov súd, vo výroku I. rozsudku, priznal žalobcovi sumu 13 000 EUR z titulu regresného nároku voči žalovanému. Pokiaľ ide o priznané zákonné úroky z omeškania zo sumy 13 000 EUR, tak tieto súd určil odlišne od žalobného návrhu. V zmysle § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určeným v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že splatnosť pohľadávky môže byť dohodnutá v zmluve, určená v právnom predpise alebo rozhodnutím súdu. Ak však čas plnenia nebol určený žiadnym z týchto spôsobov, má právo určiť čas plnenia veriteľ. Vo všeobecnosti teda platí, že splatnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo požiadanie, aby dlžník plnil. Iná splatnosť dlhu musí byť medzi účastníkmi dohodnutá, určená právnym predpisom alebo súdnym rozhodnutím. Vyššie citované zákonné ustanovenie ukladá dlžníkovi povinnosť plniť v deň nasledujúci potom, ako ho o plnenie veriteľ požiada. Ak veriteľ vo výzve určí čas plnenia, pohľadávka sa stane splatnou uplynutím tejto doby. Za výzvu sa považuje aj návrh na začatie súdneho konania podaný veriteľom. V takomto prípade dlh sa stane splatným v deň po doručení návrhu dlžníkovi. Ak dlžník nesplní svoj dlh nasledujúci deň po dni, kedy bol na plnenie vyzvaný, resp. do konca lehoty poskytnutej veriteľom vo výzve na plnenie, bude v omeškaní s plnením a veriteľovi vzniká právo na zaplatenie úrokov z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ. Zo súdneho spisu nevyplýva, že by žalobca adresoval žalovanému osobitnú výzvu na zaplatenie regresného nároku (pričom jeho splatnosť nevyplýva z dohody, právneho predpisu a ani rozhodnutia), v ktorej by mu určil lehotu na zaplatenie. Za výzvu je preto nutné považovať podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol žalovanému preukázateľný doručený dňa 01.07.2019. V zmysle vyššie uvedeného právneho posúdenia sa teda žalovaný dostal do omeškania s plnením priznanej časti nároku k 02.07.2019.

32. Žalovaný si v ostávajúcej časti žalovaného nároku uplatňoval trovy právneho zastúpenia, ktoré žalobcovi vznikli v konaní o nároku pozostalých 1 381,57 eur (po čiastočnom späťvzatí žaloby), trovy

štátu 75,22 eur a súdny poplatok 316,- eur. S ohľadom na obsah kasačného rozhodnutia bolo nutné túto časť nároku vyhodnotiť ako nárok uplatňovaný titulom náhrady škody. Žalovaný vzniesol aj proti tejto časti nároku námietku premlčania. Súd v tejto súvislosti uvádza (v zhode s právnym názorom odvolacieho súdu), že na škodovú časť nároku žalobcu sa aplikuje ustanovenie § 106 OZ o premlčaní a pri určení začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné rovnako vychádzať z právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre. Je tak zrejmé, že aj v tomto prípade bola žaloba žalobcu podaná pred uplynutím dvojročnej premlčacej doby. Námietka žalovaného v otázke premlčania žalobného nároku je tak v celom rozsahu nedôvodná. Čo sa týka jednotlivých súčastí škodového nároku, tak sa súd prvotne vysporiadal s nárokom na nahradenie súdneho poplatku 316,- eur. Z doloženého rozsudku Krajského súdu v Nitre nepochybne vyplýva, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok 316,- eur v konaní Okresného súdu Nitra bola zrušená rozhodnutím odvolacieho súdu (čl. 14 spisu), teda nie je zrejmé, na základe čoho žalobca vôbec dospel k záveru, že mu takéto náklady v súvislosti s konaním pred Okresným súdom Nitra vznikli. V tejto časti nároku absentuje pre jeho priznanie akýkoľvek právny titul, keďže samotná povinnosť zaplatiť tento súdny poplatok bola zrušená rozsudkom Krajského súdu v Nitre a teda nedošlo k negatívnej zmene v majetkovej sfére žalobcu. Uvedené uznal na pojednávaní konanom dňa 05.09.2024 aj samotný právny zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že náhrada zrušeného súdneho poplatku bola uplatnená nedopatrením. Na základe prezentovaných skutočností, súd nepriznal nárok spočívajúci v náhrade sumy 316 EUR (súdny poplatok).

33. Súd sa ako s poslednými súčasťami uplatneného nároku (právne posúdeného ako nárok na náhradu škody) vysporiadal s požadovanou náhradou trov právneho zastúpenia, ktoré žalobcovi vznikli v konaní o nároku pozostalých 1 381,57 eur (po čiastočnom späťvzatí žaloby) a trovy štátu 75,22 eur. Vo všeobecnosti súd uvádza, že náuka a prax pri určovaní povinnosti hradiť škodu podľa ustanovenia § 420 OZ uvádzajú predpoklady vzniku tejto povinnosti (zodpovednosti). Tradične sa vyžaduje, aby boli naplnené nasledovné predpoklady: protiprávny úkon (právny delikt), škoda, príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a škodou a zavinenie. Súd má za to, že žalobca v konaní nepreukázal základný predpoklad nároku na náhradu škody a to škodu samotnú. Žalobca totiž v konaní nepreukázal úhradu nákladov súvisiacich s trovami právneho zastúpenia (1.381,57 eur) a trovami štátu (75,22 eur), čím podľa názoru súdu nebola splnená základná podmienka preukázania vzniku škody (zmenšenie v majetkovej sfére žalobcu). Preukázanie vzniku predmetnej škody (v prípade jej existencie) nemohlo byť ani obzvlášť zaťažujúce, keď by platba trov právneho zastúpenia musela byť zachytená v účtovnom doklade. Súd zároveň poukazuje aj na to, že aj v prípade preukázania vzniku škody, by absentovala jej priama príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Žalobca bol nepochybne v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy pasívne vecne legitimovaným subjektom. Bolo len na jeho uvážení, akým spôsobom pristúpi k uplatnenému nároku, teda či sa bude procesne brániť, alebo nárok uspokojí. S ohľadom na výsledok konania bol povinný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uhradiť a teda jeho vlastným zavinením vznikli všetky jeho náklady v konaní (právne zastúpenie a trovy štátu). Súd poukazuje aj na znenie § 252 CSP, v zmysle ktorého každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú. Záverom je možné poukázať aj na právny názor uvedený v kasačnom rozhodnutí, ktorým odvolací súd konštatoval, že podľa § 4 ods. 2 písm. c) Zákona o PZP má poistený (žalobca) právo, aby poisťovateľ (žalovaný) za neho uhradil poškodenému (pozostalým) náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov, teda nie aby tieto poisťovateľ nahrádzal žalobcovi ako škodcovi a povinnému plniť z titulu jeho vlastnej zodpovednosti za škodu.

34. Súd na záver dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

35. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si pôvodne v konaní uplatnil nárok na zaplatenie istiny 20.593,59

eur s príslušenstvom a následne vzal svoj návrh v časti späť. Uznesením súdu zo dňa 12.09.2019 tak bolo konanie v časti o zaplatenie 3.921,21 eur zastavené pre späťvzatie časti žaloby z dôvodu administratívneho pochybenia žalobcu pri uplatnení nároku na náhradu nákladov spojených s trovami právneho zastúpenia. Je tak zrejmé, že pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné vychádzať z predmetu sporu určeného žalobou a následne v zastavenej časti konania (3.921,21 eur) musí súd na účely rozhodnutia o trovách konania vychádzať z otázky procesného zavinenia zastavenia konania a vo zvyšnej časti nároku (16.672,38 eur) musí vychádzať zo zásady úspechu v konaní. Procesné zavinenie v zastavenej časti konania je nepochybne nutné v celom rozsahu pričítať žalobcovi, ktorý (ako sám uviedol) spravil administratívnu chybu. Následne, vo zvyšnej časti nároku 16.672,38 eur, bol žalobca úspešný v časti 13 000 eur a žalovaný v časti 3 672,38. Sumarizujúc súd konštatuje, že v rámci celého konania bol žalobca úspešný v časti 13 000 eur a žalovaný v časti 7 593,59 eur. Žalobca bol teda v konaní procesne úspešný v rozsahu 63,13 % a žalovaný bol úspešný v rozsahu 36,87 % (v pomere k pôvodne uplatnenému nároku 20.593,59 EUR). Na základe uvedeného patrí žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,26 % (čistý procesný úspech 63,13 % - 36,87 %).

37. Na základe skutočností popísaných v odôvodnení, dospel súd k rozhodnutiam, tak ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Mestskom súde Bratislava III.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.